

O Canada!

Jozef Duháček

11. augusta 2023 + Spoločnosť + Komentár



Ilustračný obrázok, zdroj: pxfuel.com

Zákon 94

Návrh zákona, ktorý minulý mesiac predložilo zákonodarné zhromaždenie v kanadskom Ontáriu, umožňuje generálnemu prokurátorovi vzniesť obvinenia s potenciálnymi pokutami až do výšky 25 000 dolárov proti tým, ktorí verejne vyslovia „nesprávne veci“ do vzdialenosti 100 metrov od miesta, ktoré generálny prokurátor označil ako „bezpečnostná zóna komunity 2SLGBTQI+“.

Zákon 94 s názvom „Zákon o bezpečnostných zónach komunity 2SLGBTQI+“ požaduje od generálneho prokurátora, aby urobil tri rozhodnutia:

- Či označiť konkrétne miesto ako bezpečnostnú zónu;
- či niekoho obviňovať z vyslovenia nesprávnych slov v okruhu 100 metrov od bezpečnostnej zóny;
- a ak áno, či uvaliť pokutu v možnej výške až 25 000 USD.

Všetky tri rozhodnutia by podľa návrhu záviseli výlučne od neobmedzeného a následne nespochybniteľného uváženia generálneho prokurátora.

Kanada sa usilovne snaží vybudovať diktatúru, ktorá nebude zaostávať za distopickými diktatúrami z pera tých najlepších autorov svetovej fikcie, ako boli Orwell, Huxley či Bradbury.

Návrh zákona neupresňuje, čo „2SLGBTQI+“ znamená, ale zjavne to nie je úplne nový pojem. Webová stránka jednej kanadskej organizácie poskytujúcej služby v oblasti duševného zdravia túto skratku vysvetľuje ako two-spirit, lesbian, gay, bisexual, transgender, queer, questioning, intersex, asexual. „Plus“ zasa pokrýva také veci, ako je pansexual, pangender, gender queer, bigender, gender variant a agender – teda, podľa tejto webstránky, veľmi širokú škálu identít, ktoré nie sú v súlade s tradičnými rodovými normami. Akoby to nestačilo, „táto skratka a rôzne výrazy sa stále vyvíjajú“. Písmen je málo, deviácií je veľa, latinská abeceda prestáva postačovať.

Zatiaľ nie je známy spôsob ako zistiť, či je „plus“, ktoré vysvetľuje daná stránka, rovnaké ako „plus“ v návrhu zákona 94, alebo, povedzme, ako sa pansexuál líši od pangendera, asexuál od agendera. Možno to generálny prokurátor v Ontáriu to vie.

Kanadská YMCA (ktorá sa rozhodla ponechať si vo svojom názve písmeno M – men, „muži“) definuje 2SLGBTQIA+ ako skratku, ktorá znamená Two-Spirit, Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Queer or Questioning, Intersex, Asexual a ďalšie sexuálne orientácie a rodové identity. Middlebury Institute of International Studies definuje 2SLGBTQIA+ rovnakým spôsobom a vysvetľuje, že „plus“ odráža nespočetné množstvo pozitívnych spôsobov, ktorými sa ľudia rozhodnú sebaidentifikovať.

Svetová zdravotnícka organizácia definuje rodovú identitu ako „hlbokú, vnútornú a individuálnu skúsenosť človeka s rodom“. Kampaň za ľudské práva definuje „rodovú identitu“ ako „najvnútornejší koncept seba samého... ako sa jednotlivci vnímajú a ako sa nazývajú“. Národný verejnoprávny rozhlas ju definuje ako „vlastný vnútorný pocit seba a svojho pohlavia“ a poukazuje na to, že „rodová identita nie je pre ostatných navonok viditeľná“.

Ako sa bude zákon realizovať?

Trieda chránená touto legislatívou je teda tvorená osobami, ktorých „vnútorný pocit seba samého“, aspoň v danom okamihu, zapadá niekam do tohto otvoreného a neustále sa meniaceho súboru kategórií.

Ako má, prepánajána, generálny prokurátor vedieť, či sa niekde, na nejakom konkrétnom mieste zhromažďuje, alebo zhromaždil, alebo už bol dokonca videný potrebný počet osôb, ktorých „vnútorné vnímanie seba samého“ patrí, alebo patrilo, do niektorej, alebo viacerých z týchto nedefinovaných a meniacich sa kategórií? To návrh zákona nehovorí.

Okrem týchto neznámych premenných je tu ešte hlbší problém. Návrh zákona vyžaduje, aby generálny prokurátor pri označovaní bezpečnostnej zóny priradil k osobám nejaké zaradenie, nálepku. Ale rodová identita je podľa svojej vlastnej spletitej definície odvodená od sebaopímania a individuálnej skúsenosti; nemôže byť človeku nanútená niekým iným. Ako to, že genderoví aktivisti túto legislatívu neodsudzujú ako diskriminačnú?

Predpokladajme, že generálny prokurátor prekoná všetky tieto ťažkosti a vyznačí konkrétne miesto ako bezpečnostnú zónu. Návrh zákona vyžaduje, aby generálny prokurátor „zverejnil názov a adresu bezpečnostnej zóny; a dátum a čas, počas ktorého je daný priestor bezpečnostnou zónou“. Stačí tiché zverejnenie niekde na webovej stránke generálneho prokurátora? Môže toto označenie platiť „navždy“?

Takéto otázky sa môžu zdať banálne, ale ich dôsledky sú závažné. Keď generálny prokurátor určí bezpečnostnú zónu, tak ktokoľvek, kto bude obvinený z toho, čo zákon nazýva „akt zastrašovania“, čelí pokute až 25 000 dolárov. A to nie je málo ani v Kanade...

Ukázalo sa, že „akt zastrašovania“ vôbec nemusí byť skutkom. Akt zastrašovania je definovaný veľmi voľne a zahŕňa aj „urážlivé poznámky... v súvislosti so záležitosťami sociálnej orientácie alebo rodových rolí“. Návrh zákona nedefinuje ani podivný pojem „sociálna orientácia“, ani to, čo môže znamenať „v súvislosti“. Neponúka ani nástroj ako určiť, či je poznámka urážlivá. Keďže návrh zákona nehovorí nič o tom, žeby takéto poznámky boli namierené proti niekomu konkrétnemu, jediným záverom je, že generálny prokurátor

na základe svojich vlastných kritérií jednoducho vyhlási, že určité poznámky sú urážlivé vo všeobecnosti (alebo možno len v očiach generálneho prokurátora).

Zastrašovanie zahŕňa aj šírenie „nenávisťnej propagandy v zmysle Trestného zákonníka“. Kódex zase definuje „nenávisťnú propagandu“ ako „vyhlásenia, iné ako v súkromnej konverzácii, zámerne podporujúce nenávisť voči akejkoľvek identifikovateľnej skupine“. Čo znamená „nenávisť“? Alebo, keď na to príde, ako generálny prokurátor rozlišuje medzi vyhláseniami, ktoré propagujú čokoľvek, úmyselne a neúmyselne?

Okrem toho zákon hovorí, že akt zastrašovania by mohol opísať aj „zapojenie sa do protestu alebo demonštrácie za účelom podpory homofóbnych a transfóbnych cieľov“. Návrh zákona nedefinuje „protest alebo demonštráciu“ ani ich neodlišuje od, povedzme, zhromaždenia. Kto môže povedať, čo znamená „homofóbia a transfóbia“, alebo aké sú ich „ciele“? Ako bude generálny prokurátor vedieť určiť, či podpora týchto cieľov je účelom alebo len neúmyselným dôsledkom takéhoto protestu, demonštrácie, zhromaždenia, čohokoľvek?

Inými slovami, podľa tejto legislatívy má generálny prokurátor neobmedzené a nerevidovateľné právo odpovedať na všetky tieto otázky. Čo je horšie, môže sa vyhrážať drakonickými pokutami za prejavy považované za „akty zastrašovania“. Nie je problémom, že generálny prokurátor môže použiť hrozbu takýchto pokút na to, aby umlčal Kanadanov, ktorí majú, aspoň podľa ich Charty práv a slobôd, základné slobody prejavu a zhromažďovania.

Predpokladajme, že generálny prokurátor určí konkrétny bytový dom ako bezpečnostnú zónu mnohopísmečkovej komunity. Nanešťastie, ľudia, ktorí bývajú o dva vchody ďalej, teda do vzdialenosti 100 metrov, nečítajú webovú stránku generálneho prokurátora, a sú zúfalo neinformovaní o tom, čo môžu povedať v súkromí svojich bytov. Povedzme, že sú to kresťania a každý týždeň si čítajú v kruhu priateľov Bibliu alebo katechizmus a potom sa o tom rozprávajú. A rozprávajú sa o tom, čo katolícka viera hovorí o sexualite a rodinnom živote. Sused, ktorý cez otvorené okno začuje takýto nepovolený rozhovor upozorní kanceláriu generálneho prokurátora na to, čo sa stalo.

Zamestnanci prokuratúry rozhodnú, že ide o propagáciu nenávisťi voči homosexuálom, že jej účelom je podporovať ciele homofóbie a že diskusia bola plná urážlivých poznámok o rodových rolách. Zákon 94 neobsahuje nič, čo by takémuto scenáru zabránilo. Ba čo je horšie, nič v tejto legislatíve nebráni aktivistom, aby začali perzekvovať ľudí, o ktorých by mohli mať podozrenie, že prechovávajú nedovolené názory a ktorí môžu žiť alebo sa pohybovať do 100 metrov od bezpečnostnej zóny.

Krásna budúcnosť

Kanada býva v našich krajinách vykresľovaná ako raj na zemi, plný úctivých a poctivých ľudí, ktorí slobodne a nehatení môžu prežívať lepšiu verziu amerického sna. Ukazuje sa však, že pod vedením kliky, ktorá vyniesla na najvyššie miesto Justina Trudeaua sa táto krajina mení v krutú diktatúru. Vzburá kamionistov počas covidového teroru a neľudský zákrok, ktorý Trudeau voči nim vykonal (vyhladoval ich a ich rodiny tým, že im zablokoval bankové účty), bola len malá ukážka toho, čo v demokratickej a progresívnej Kanade ešte príde.

Kanada nie je jediná, kto sa snaží zakázať určité druhy prejavov v určených zónach. V Spojenom kráľovstve niektoré mestá zriadili „bezpečné zóny“ okolo zariadení, kde sa vykonávajú potraty. A človek, ktorý si dovoľí

v tej zóne sa len tváriť, akože sa modlí, si koleduje o zatknutie.

Moc korumpuje a absolútna moc korumpuje absolútne. Legislatívy západných progresívnych štátov budujú krok po kroku neobmedzenú, nenapadnuteľnú a nekontrolovateľnú moc zrušiť aj tie najzákladnejšie slobody, ktoré má každý požívať. Ako ďaleko je od zákazu niečo povedať k zákazu niečo si myslieť? Môžeme očakávať ideovú políciu, ktorá nám urobí razie v knižniciach a bude nás trestne stíhať za vlastníctvo nedovolených kníh? Niečo také sme tu už kedysi mali a vyzerá to, že nás k tomu rodová ideológia opäť vedie.

Prečo? Existuje psychologický jav známy ako projekcia viny. Výčitky svedomia za hriech, za niečo, čo je v rozpore s prirodzeným alebo zjaveným zákonom je neľahké umlčať. Sú v zásade dva spôsoby. Vinu si uznať, kajať sa a hriech odstrániť. Katolík si kľakne v spovednici a povie zhrešil som, ľutujem. Kristus skrze kňaza povie to, čo povedal Márii Magdaléne: choď a už viac nehreš! Druhý spôsob je odstrániť všetko a všetkých, ktorí jatria nepokojné svedomie, ktorí ho prebúdajú a nechávajú sa ho ozývať a na týchto ľudí projektovať ódium morálnej nezriadenosti.

Preto sú v Anglicku stíhaní ako narušitelia zákona tí, ktorí mlčky stoja na rohu pri potratovej klinike, pretože jatria svedomie tých, čo sa jali vraždiť nemluvňatá. Preto budú v Kanade trestne stíhaní tí, ktorí si dovoľujú nesúhlasiť a protestovať proti genderovým šialenstvám. Pretože prebúdajú svedomie tých, ktorí sa previňujú proti Bohu i prírode. A preto je treba na nich premietnuť vinu, a keď už sú vinní, treba na nich uvaliť trest.

Ale svedomie je beťár, to sa nedá len tak utíšiť. Preto bude treba zákonom stíhať nielen tých, čo perverzné narušovanie prirodzeného zákona verejne kritizujú, bude treba stíhať aj tých, ktorí použijú nesprávne z novovymyslených osobných zámen, ktorí o tom hovoria doma, v skrytosti, prípadne majú tú drzosť takýmto spôsobom uvažovať. Bude treba páliť knihy, trhať obrazy, vymazávať databázy, odstrániť všetko, čo by mohlo hocikým spôsobom prebudiť zlé svedomie.

Až napokon zavládne láska, pokoj a mier.

Zdroj: thefederalist.com

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/o-canada/>